

# 5/2015. számú munkaügyi elvi döntés

**Tanulmányi szerződésben a munkáltató a tanulmányok elvégzéséhez szükséges összeg egy részének megfizetését is vállalhatja. A támogatás összege - harmadik személy támogató döntése alapján is - felelhet.**

**A tanulmányi szerződés a jogviszonyt nem alakítja át határozott idejűvé.**

**A foglalkoztatott egészségbiztosítási járulék fizetésére fennálló kötelezettsége a tanulmányi szerződéstől függetlenül áll fenn. [192. évi XXII. tv. - régi Mt. - 110. §, 113. ; 1997. évi LXXX. tv. - Tbj. - 24. §]**

[1] Az első fokú bíróság alperest fél éves képzési díj, utazási költség és cafeteria juttatás megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A felperes illetmény-különbözet, illetve jubileumi jutalom megfizetése iránti kérelme vonatkozásában a pert megszüntette. A permegszüntető végzés felperesi fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.

[2] Felperes fellebbezésében az első fokú ítélet megváltoztatását kérte annak megalapozatlanságára hivatkozva. Álláspontja szerint tévedett az első fokú bíróság, amikor az utazási költségként kifizethető összeget a munkáltató által a pályázat útján előirányzott mértékben állapította meg, azt a kifizethető összeg maximumaként értelmezte, a pályázat ugyanis keretösszeget határozott meg a képzéssel összefüggésben felmerülő költségek fedezésére, ebből következően ezen belül a jogcímenkénti átcsoportosításra alperesnek lehetősége volt. A támogatást jogcímenként vizsgálva megállapítható, hogy azok közül jelentős összeget nem vett igénybe, ebből következően az útiköltség igényét a pályázati szerződés szerinti összeg fedezi.

[3] Felperes előadta, hogy a képzettségének és végzettségének megfelelő munkakörben elhelyezkedni nem tudott az alperesi munkáltatótól származó negatív információk miatt, ezért tételes társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettség terheli 6.660 Ft/hó összegben. Ezt alperes az Mt. 174. §-ának /1/ és /5/ bekezdésében, illetve 177. §-ának /1/ bekezdésében foglaltakból következően mint indokolt költséget kártérítési kötelezettsége körében a számára megfizetni köteles.

[4] Felperes sérelmezte a fellebbezésében a 25 éves közalkalmazotti jogviszonya elismeréséért járó két havi átlagkeresetének megfelelő jutalomra való jogosultságát elutasító első fokú döntést arra hivatkozva, hogy a tanulmányi szerződés szerint alperest 2014-ig foglalkoztatási kötelezettség terhelte, őt pedig a Kjt. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján ez a juttatás 2013. szeptember 28-án megillette volna.

[5] Felperes szerint megilleti még 12 havi elmaradt illetményének megfelelő összeg is kártérítés címén figyelemmel az alperes tanulmányi szerződésben meghatározott foglalkoztatási kötelezettségére, amelynek a munkáltató nem tett eleget.

[6] A jogviszonya jogellenes megszüntetésével kapcsolatos perben megállapított felmentési időre járó illetmény, átalánykár és végkielégítés összegének megállapítása során az ennek alapjául szolgáló átlag-jövedelem meghatározásánál a jubileumi jutalom nem került beszámításra, ebből következően mindegyik jogcímnél illetmény-különbözet keletkezett, felperes szerint ennek megfizetésére alperes köteles.

[7] Felperes kérte ezen túlmenően alperes kamat megfizetésére való kötelezését az első fokú ítéletben meghatározott összegek után is.

[8] Felperes kamatfizetési igényét a fellebbezésben terjesztette elő, ez azonban nem minősül a Pp. 247. §-a szerinti kereset-változtatásnak figyelemmel a 146. §. /5/ bekezdésének c./ pontjára, ezért a

kérelemmel egyező időponttól marasztalta a másodfokú bíróság alperest a tőketartozás utáni járulékokban.

[9] A fentieket meghaladóan a másodfokú bíróság a felperesi fellebbezést nem találta megalapozottnak.

[10] Felperes alperessel tanulmányi szerződést kötött, ebben azonban nem határozták meg összegszerűen, illetve teljes körűen a felperest megillető költségeket, hanem alperes a pályázati támogatói okiratban foglaltaknak megfelelő teljesítést vállalta.

[11] A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy alperes részére a támogató konkrét összeget határozott meg utazási költségként, majd amikor a vonattal való közlekedés helyett felperes a személygépkocsival való közlekedés költségeit igényelte, erre vonatkozóan a támogatói szerződés-módosítás is konkrét összeget állapított meg. Az első fokú bíróság megkeresésére a pályázatot kiíró támogató egyértelműen nyilatkozott, hogy a Támogatói Okirat módosítását követően 593.506 Ft volt felperes részére utazási költségként elszámolható a tanulmányok teljes idejére. Az alperes által már kifizetett összegre tekintettel helyesen döntött az első fokú bíróság akkor, amikor a fennmaradó összeg megfizetésére kötelezte alperest.

[12] Felperes fellebbezésbeli érvelése e körben azért nem helytálló, mert nincs a tanulmányi szerződésben olyan kikötés, amely a tanulmányokkal kapcsolatos teljes körű költségek viselését írná elő alperes terhére. A munkáltató a tanulmányi szerződés szerint nem azt vállalta, hogy valamennyi felmerült költséget megfizeti felperesnek, hanem azt, hogy a támogatás szerinti költségeket viseli.

[13] A tanulmányi szerződésben az 1992. évi XXII. törvény (régi Mt.) 110. §-ának /1/ bekezdése értelmében a munkáltató azt vállalja, hogy a tanulmányok alatt támogatást nyújt, tehát annak költségeit nem feltétlenül viseli teljes egészében.

[14] A felek a támogatás formáját és mértékét a tanulmányi szerződésben a támogatói okiratban foglaltakra való utalással rögzítették, ennek alperes akkor is köteles eleget tenni, ha a bíróság korábbi jogerős határozatával jogellenesnek minősített fegyelmi eljárás miatt a támogatási szerződést a felperes további tanulmányi idejére felbontotta, alperes ugyanis a fegyelmi határozat későbbi hatályon kívül helyezése miatt olyan helyzetet kell hogy teremtsen a felperes tanulmányi szerződéses jogviszonyában, mintha a fegyelmi határozat meg sem született volna. A tanulmányi szerződésben foglalt kötelezettségét tehát a munkáltatónak teljesítenie kell, arra azonban nincs kötelezettsége, hogy a felperesi igénynek megfelelően a támogatási szerződést módosítsa vagy ezt kezdeményezze, illetve az átcsoportosításra való felhatalmazás megadását kérje a támogatótól. Alperes magasabb összeg kifizetésére, mint amit a szerződésben vállalt, nem kötelezhető, felperes további útiköltség igénye tehát megalapozatlan.

[15] A társadalombiztosítási járulékkal kapcsolatban is osztja a másodfokú bíróság az első fokú bíróság álláspontját. A munkáltató a tanulmányi szerződésben olyan kötelezettséget nem vállalt, hogy felperes helyett társadalombiztosítási járulékot fizet. A munkavállalónak egyébként a jogviszonya fennállása esetén is kell egészségbiztosítási járulékot fizetnie, ezen kötelezettsége tehát független a tanulmányi szerződésben foglaltaktól is (1997. évi LXX. tv. 24. §). Ebből következően nincs jelentősége a tanulmányi szerződésből eredő munkáltatói kötelezettségek szempontjából annak sem, hogy felperes milyen okból nem tudott elhelyezkedni.

[16] Az első fokú bíróság a jubileumi jutalomra, valamint a felperes jogviszonya jogellenes megszüntetése miatt keletkezett illetmény-különbözetre irányuló kereseti kérelem vonatkozásában a 2012. június 28-án megtartott tárgyaláson végzésével a pert megszüntette idő előttiség miatt, illetve ítélt dologra hivatkozva. Felperes a tárgyaláson jelen volt, ezzel kapcsolatosan nyilatkozatot nem tett, jogorvoslati kérelmet nem nyújtott be. A 2013. augusztus 29-én előterjesztett, kifejezetten az

ítélet elleni fellebbezés pedig ezen végzéssel szembeni fellebbezésként nem értelmezhető, de felperes erre nem is hivatkozott.

[17] Felperes ezen igényeit az első fokú bíróság jogerősen elbírálta, ebből következően az e körben tett fellebbezésbeni hivatkozásait, előadásait a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta (Pp. 227. § (1) bekezdés).

[18] Felperesnek a 2011. évre vonatkozóan a jutalomra, illetve a nem rendszeres béren kívüli juttatásra vonatkozó igényét az alperes elismerte, a bíróság ennek megfelelően határozott a fellebbezésben megjelölt 10.000 Ft összeg megfizetéséről. Felperes a másodfokú tárgyaláson a 2013. január hónapra előterjesztett 10.000 Ft összegű jutalom megfizetésére irányuló igényétől elállt (Pp. 160. §, 157. § e) pont).

[19] Felperes hivatkozott arra is, hogy 2012. október 12. napja és augusztus 31. napja között a közalkalmazotti jogviszonyához kapcsolódó elmaradt jövedelem címén való illetmény-igénye keletkezett tekintettel arra, hogy alperest ezen időszakban a tanulmányi szerződésből következően foglalkoztatási kötelezettség terhelte. Felperes ezen álláspontja téves, a tanulmányi szerződés ugyanis nem alakítja át a munkaszerződést határozott idejűvé. A jogviszonya megszűnésével kapcsolatos igényeket a közalkalmazotti jogviszony megszüntetése miatt indított perben felperes már érvényesítette, a tanulmányi szerződéshez ilyen jellegű munkáltatói kötelezettség nem kapcsolódik. A tanulmányi szerződés megszegésének a következménye, hogy a másik fél mentesül a szerződésből folyó kötelezettségei alól, és a szerződésszegésből eredő esetleges kárát érvényesítheti. Egyéb jogkövetkezményt a tanulmányi szerződésben foglalt kötelezettségek megszegéséhez a jogalkotó nem fűzött, foglalkoztatási kötelezettség alperest a tanulmányi szerződésből következően a jogviszonya egyéb címen való megszűnésére tekintettel nyilvánvalóan nem terhelte, ebből következően felperesnek elmaradt munkabér igénye sem keletkezhett (Mt. 113. § (1) bekezdés).

[20] A másodfokú bíróság az első fokú ítéletet a felek közötti tanulmányi szerződésből érvényesített felperesi követelés elbírálása tekintetében annak helyes indokainál fogva hagyta helyben a Pp. 253. §-ának /2/ bekezdésében és 254. §-ának /3/ bekezdésében foglaltak szerint.

*(Veszprémi Törvényszék 3.Mf.20.908/2013.)*